

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

Art. I. De Natura & Varietate & Origine Exceptionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62656](#)

TITVLVS XXV.

De Exceptionibus.

Probatae actoris intentione reus condemnatur, nisi aliqua exceptione se tueatur. Unde à Probationibus, quibus actor, intentionem suam firmandō, reum oppugnat, transimus ad Exceptions, quibus probatis reus actoris intentionem elidit.

ARTICULUS I.

De Natura, Varietate & Origine Exceptions.

SUMMARIUM.

1. Exceptio strictè exclusio Actionis:
2. Latè sumpta quacunque adversus Actorum defensio est:
3. Qua replicatione, & bac duplicatione &c. eliditur.
4. Dividitur exceptio in Propriam & Impropriam:
5. Realem & Personalem:
6. Dilatoriam & Peremptoriam:
7. Et in Civilem ac Pratoriam.
8. Exceptio in genere, & in specie quedam ex Naturali:
9. Alia ex Civili Jure descendunt.
10. Lege vel scriptò tolli omnes non possunt.

Exceptionis nomen à dictione *Ex* & verbo *Capere*, quasi ab actione aliquid capiat seu tollat, derivata

tum, bisarium, latè & strictè, sumitur. Strictè & in specie sumptum denotat exclusionem ipsius Actionis, l. *Exceptiones*, ff. bīc, sive defensionem, quā reus actionem contra te propositam, & de iure subsistentem, excludit seu elidit, offendendō, eam ob certas circumstantias hic & nunc efficacem non esse; quod vg. reus eā convenitus gravi & injusto meo dolore ad contrahendum induxit, debito jam solutum, vel per acceptationem extinctum, vel actor, se id non petitorum, juraverit, pr. & §. 1. *Instit. bīc Rubric.* Quid sensu *Actionis*, sive generalis actoris intentione se habet instar *Regulae*, quae patitur exceptions, eam refringentes, ut in novel pluribus casibus, sicut vg. *Regula de eo*, quod inter contrahentes conventionem sit, præstandō, casu, quod contractus vi metuit aut dolo extortus est, &c. non procedat, ut acutè notantur in *Treut.* Bachovius & Hunnius Vol. 2. diff. 26. *Thef.* 1. pr. Latè & generatim acceptum *Exceptionis* nomen significat quamcumque defensionem, l. *Defensiones* II. C. bīc, sive responsionem, quā se reus ab intentione actoris conatur expedire, vg. ei opponendō, actionem nunquam ortam: eam, quae orbita est, jam sublatam, vel elidi posse; actionem eive accessoriā personam, aut ipsum etiam judicem, tanquam incompetentem, removendō, Holtieni. in *Summa* & *Panormit.* in *Rubric.* praesertim uterque n. 1.

Sicut

3. Sicut Actionem Exceptio, ita hanc e-
lidit Replicatio, l. Exceptio cit. §. 1. quæ
etiam ipsa, sed à reo actori objecta exce-
ptioni contraria, & quasi exceptionis ex-
ceptio est, l. Exceptio 22. §. 1. ff. hic: ad
quam actoris exceptionem sive replica-
tionem, si iusta aut efficax est non videa-
tur, elidendam à reo ipsi opponitur Du-
plicatio: quæ etiam ipsa per Triplicatio-
nem ab actore, & hæc per Quadruplica-
tionem à reo, atque ista rursum per aliam
aliamve replicationem, seu novam exce-
ptionem oppugnari solet, cit. l. Exceptio
2. §. 3. & §. Kursus 1. Instit. de Replicat.
donec, quæ contra adversarium se tueatur,
novam exceptionem non habeat: vel, ne
processus nimium & in infinitum extra-
hatur, de earum modo & certo numero
per compromissum conveniatur inter par-
tes, vel allegationibus terminus ex officio
statuatur à judice, Autb. Jubemus C. de
Judicia, pro qualitate causa plures vel
pauciores admittente, Harprecht in §.
Kursus cit. n. 4. Manzius in §. Quarum
3. Instit. de Replic. n. 2. & Pirrhing ad
hanc Rubric. n. 3.

Latè & generatim acceptæ Exceptio-
nis partitiones complures: celebriores
verò &, vel ad ejus naturæ declarationem,
vel ad Fori contentiosi praxin, utiliores
sunt, quibus

4. Primo, alia Propria, alia Impropria
vocatur. Propriæ, ut etiam nuncupatur,
Juris exceptio est, quæ actionem
se potius istius, de rigore Juris compe-
tentis, sed infirmæ, effectum excludit:
cujusmodi vg. est, quæ Titius, ad ædium
vel prædii venditionem metu daedetus, vel
dolo inductus à Cajo, istius ex empro, ad
ædium vel prædii traditionem, quod de
rigore Juris potest, agentis intentionem
metus vel doli mali exceptione elidit;
quod æquitati naturali adversetur, quem-
piam ad implendum contractum, ab ad-

versario per injuriam extortum, com-
pelli. Impropria sive facti exceptio est,
quæ actoris intentio tolum, sive actio, quæ
nunquam orta, vel jam sublata est; ac pro-
inde nunquam, vel jam non competit, de
facto tamen intentata excludit: cujus-
modi vg. est, quæ idem Titius laicum, ad
ædium vel prædii nunquam vendorum
traditionem ex empro agentem, pecuni-
am nunquam creditam, aut, si credita est,
jam solutam condicentem, aut fundum
jam præscriptum repente repellit. Ita Panormit. ad hanc Rubric. n. 2. Covar-
ruias in Reg. Professor p. 1. pr. n. 4. pro-
priam actionis, impropriam verò, inten-
tionis exceptionem nuncupantes, Perez in
C. ad hanc Rubric. n. 3. & Bruneman, in
l. Exceptio cit. n. 2.

Secundo, alia Realis & alia Personæ
les, l. Exceptiones 7. ff. hic: quarum illa
rei sive causa cohæret, cāmque sequitur;
& propter ea non soli debitori, sed etiam
aliis, puta hæredibus & fideiūsoribus
prodest: cujusmodi sunt exceptio dolis
mali, metus, paeti conventi de non peten-
do, rei judicatæ, jurisjurandi, S. C. Mace-
doniani ac Velleian & similes, l. cit. §. 1.
& §. Exceptiones 4. Instit. de Replicat.
ista verò concessa est intuitu personæ,
quacum extinguitur, & ferè hæredibus
dari non solet; multò minus fideiūsoribus,
ut est exceptio competentia; ut, qui
istæ gaudet, in id tantum condemnatur,
quod facere potest, ne egeat, cit. Perez
n. 22. & Zelius in ff. hic n. 19. Haunold.
Tom. 5. de J. & J. Tract. 3. n. 334. & cit.
Pirrhing n. 2. V. Secundó.

Tertio, & præcipue, alia Tempora-
lis & Dilatoria, alia Perpetua & Perem-
ptoria est, l. Exceptio 2. §. fin. l. Exceptio-
nes 3. ff. & §. Appellantur 8. & seqq. In-
stit. hic secundum quos textus Tempo-
ralis, sive dilatoria, ad tempus duntaxat
nocet, actionem non tollendō, sed fo-

L 112 lumino

Iummodo suspendendō & temporis dilationem tribuendō. Cujusmodi exceptiones concernunt seu respiciunt aliquando personam ipsius judicis; quod propter cognitionem, affinitatem, aut aliam necessitudinem, quā actorem contingit, suspectus, Juris imperitus, incompetens seu carens jurisdictione, aut ictius omnino incapax sit, aut ab alio judge per citationem jam præventus: aliquando personam litigantis principalis; quod vg. actor sit pupillus, servus, excommunicatus, vel ex alia causa stare in judicio non possit, vel rei sit spoliator &c. aliquando personam principali accessoriam, vg. Procuratoris; quod talis esse non possit, vel nullō, aut non sufficienti mandato sit instructus: aliquando locum vel tempus judicii; quod ille propter insidias, bellum, pestem, vel aliud contagium non tutus, aut honestus: istud feriatum, vel terminus nimis angustus ac brevis sit: aliquando ipsa causa, ut exceptio inepti vel obsecuti libelli, litis pendentiae, plus petitionis, ne causæ continentia dividatur, quod solutionis dies nondū advenerit, Maranta de Ord. Judic. p. 6. membr. 9. n. 13. & 6. eitt. Haunold. n. 263. & Pirathing n. 2. Perpetua & Peremptoriae exceptiones sunt, quæ tollunt ius actionis, & actionem perimunt atque elidunt: quæ triplicis generis sunt; earum enim quædam actionem nunquam competitissime & ortam, vg. non legatum, non donatum, non contradictum &c. alia actionem, quæ competebat, amplius non competere, sed extinctam, ut rei iudicatae, transactionis, jurisiurandi, compromissi, solutionis, pacti de non petendo, legitima præscriptionis & similes, quæ litis finita exceptiones nuncupantur: alia actionem, sive ius agendi, quod competit, elidi & peri- mi posse; ac proinde illam inefficacem esse, ostendunt: cuiusmodi sunt exceptiones dolii mali, metus, erroris & similes, DD. eitt.

Quartd, alia Civilis, alia Pratoria, §. 7. Quarum 7. Instit. bte: quarum exceptionum illa ex Jure Civili defendit, ut vgori declinatoria, S.C. Velleian & Macedoniani & similes: ista à Prætore, obquitatem Naturalem est introducta: ut exceptions metus, dolii mali, pacti conuenti de non petendo &c.

Dubium hic & prolixæ altercationis & controversia inter DD. est de Jure, ex quo exceptions descendunt; eas enim à Naturali descendere ad hanc Rubricam docent Panormit, n. 3. Felinus n. 4. Wefenb. in ff. n. 8. & Harprecht pr. Instit. n. 11. quod sint defensiones, l. Is qui s. ff. l. Defensiones 11. C. hic & pr. cit. ubi Imp. eas comparatas, ait, defendantorum corum gratiâ, cum quibus agitur: defensiones autem competant Jure Naturali, l. Scientiam 45. §. 4. ff. ad L. Aquil. l. 1. §. 37. ff. de Vi armata, & Clement. Paphalis 2. §. Cererum, de Sent. & re iudic. quod solo distingue Protoparentes nostri, super vetiti fructu cometeione à Deo converti, exceptionis ope se tueri contantur, Adam in sociam mulierem, ita in serpentis conceptionem culpam coniuncti, Genes. cap. 3. V. 12. & 13. Contr. §. eas Civili Jure introducas, contendunt Faber Jurisprud. Tit. 2. princip. §. illat, §. Corrasius Lib. 6. Miscell. cap. 16. n. 10, & Hunnius cit. disp. 26. q. 3. §. Verum, cum quod exceptio sit excusio actionis, quam supponit, l. Exceptio 2. pr. cit. Actiones autem à Civili Jure originem ducent, l. Necissarium 2. §. 6. ff. de Origine Juris, l. Actionum 25. §. fin. ff. de O. & d. §. Sed iste 3. Instit. de Actionem, cum vero quod exceptio tolli queat lege & relecti ptō Principis, c. Ex parte 13. de Offic. de leg. l. Si quis 3. §. 3. ff. Quid quisque iur. in alt. & l. Exemplo 26. C. de Decurion. quibus

quibus tolli nequeunt ea, quæ sunt Juris Naturalis, arg. §. Sed naturalia i i. Insit. de J. N. G. & C. Cl. Eas obligaciones &c. ff. de Capite minut.

In hoc DD. dissidio utrius partis aliquid tribuendum, & dubitatis relativa est beneficiis distinctionis: quā exceptiones in genere, & in specie etiam ea, quae ad innocentiae & justa causae defensionem competent, cessante omni legis humanæ dispositione, ut, quā homicidii convictus, violentum aggressorem ob necessariam defensionem occisum, aut ad rei traditionem convenitus, eam suam & petenti non debitam &c. exciperet, saltem quoad substantiam Naturalis; ex verò, quæ, legis aut canonis dispositio- ne cessante, non competenter, ut præscriptionis, rei judicatae, competentiae, S. C. Velleiani ac Macedoniani, excommunicationis & similes exceptiones quo- ad substantiam: ceteræ verò exceptions faltem quoad opponendi modum, ordinem &c. Civilis aut Ecclesiastici Juris esse statuantur.

Neque omnes, etiam quoad sub- stantiam, à Civili Jure ortas, evincent allatae rationes. Prima; quia neque a- diones omnes ex Civili, sed quādam ex Naturali æquitate: neque exceptions omnes ex eadem, ex qua actiones, sed pleraque, prima origine inspecta, ex na- turali æquitate descendunt ad eos; ut inter adiones & exceptions plerumque sit conflictus, agnitus ab ipso Imp. & pr. Inflit, hic declaratus verbis, Sape accidit, ut licet ipsa persecutio, qua actor experi- tur, justa, hoc est, æquitati Civili con- sentanea, sit: tamen iniqua sit, hoc est, naturali æquitate spectata, non congruat, adversus eum, cum quo agitur. Quæ causa est, cur exceptions pleraque Prä- toriae, hoc est, reo data sint à Prætore, æquitatem naturalem præcipue attenden-

te, l. I. ff. de Patria Cl. I. ff. de Confit. Princip. Harprecht in pr. cit. n. 12. Altera etiam ratio id non evincit; quia ex Jure naturali competentes, & ad sui defensio- nem determinatè necessarias exceptiones tollere Princeps, neque lege, neque re- scripto potest, Gaill. de Pace publ. cap. 12. n. 21. & cit. Harprecht n. 18.

ARTICULUS II.

De Exceptionum Op- positione.

SUMMARIUM.

11. Exceptiones Dilatoria ante litium con- testationem,
12. Et intra terminum præfixum opponā Eproubari debent,
13. Presertim fori declinatoriae:
14. Et alia, causa merita non attingen- tes.
15. Post eam opponi possunt, si ante pro- testata,
16. Aut postea orta, vel cognite sunt;
17. Vel ante opposi non potuerunt;
18. Vel præcessum retro nullum reddant;
19. Excommunicationis exceptio obijec- semper potest,
20. Etiam à reo excommunicato;
21. Licer huic ab auctore excommuni- cato nequeat opponi.
22. Aliquando de beneficiorum plurali- tate excipit, qui plura haberet.
23. Exceptioni dilatoria in prima in- stantia omissa locus in secunda non est.
24. Nonnullis casibus exceptio.
25. Peremptoria post litium contestatio- nem opponuntur,
26. Si earum veritas notoria sit,
27. Aut ad item impedieudam tendant;

L 1. 28. Q 24.